

Un sărut poetic

Elena Olaru

Într-o dimineată rece ca ochiul lui Hyperion
Poemul se trezește obosit
Se uită în oglindă, zâmbeste
Își aranjează șuvitele de par, își piaptănă versurile ciufulite, mai aşează frumos
un cuvânt din suflet,
Și apoi ieșe pe ușă.
El e poemul zilei, câteva raze sfidau cerul.
Și-n timp ce mergea pe drumul vieții
Se întâlnește cu poema noptii,
Cea de care e îndrăgostit încă din momentul
când a luat naștere pe hârtie.
O iubește așa de mult, căci ea e diferită
de restul poezilor scrise de poeti mediocrii,
Tată îi e slova de foc, iar mamă îi e
Liniștea noptii.
Ochii ei de chihlimbar îi penetrează rândurile
de poem clasic, transformându-i-le chiar
în proză romantică, iar alteori în dramă.
Zâmbetul ei belletic îl face să uite
toate regulile de versificație, devenind
Astfel cel mai avangardist poem din câte există.
Stau și se privesc ani de-a rândul,
Căci poezia viază peste timp și oameni.
Iubirea lor siderală bate orice
Literatură comercială. Ea îl privește fix
În primul vers și-i spune:
“în numele Poetului, cât de frumos ești azi!”
Și se sărută, iar cartea se închide!